

LETNÝ TÁBOR STREDOŠKOLÁKOV

Ranné modlitby

Ozbeas

22. – 28.7. 2013 Lom nad Rimavicou

Miletička, Bratislava

Krátke vovedenie k ranným zamysleniam z knihy proroka Ozeáša

Ozeáš bol prorok, ktorý predstavuje novú úchvatnú výzvu Izraelu k vernosti v zmluve s Bohom. Ozeáš je vyzvaný, aby sa oženil s neviestkou, nie prostitútkou, ale neviestkou Báalovou (Báál = pohanská modla). Kult plodnosti, ktorý pred sto rokmi silne potláčal prorok Eliáš síce oficiálne nebol vyznávaný, ale existoval paralelne vedľa hlavného náboženstva s tým, že náleží k folklóru. Z tohto jeho manželského zväzku sa narodila dvaja synovia, ktorých mená sú symbolické: Jizreel - Boh seje (je to meno pohoria, kde došlo k hrozným krvavým činom), druhý syn dostal meno Lo-Ammi (nie môj ľud) a narodí sa aj dcéra, ktorej meno je Lo-Ruchama (bez zmilovania). Z Ozeášovej ženy Gómer sa napokon stala prostitútkou, keď opustila Ozeáša, ale on dostáva od Boha príkaz, aby ju vykúpil a opäť miloval.

Celé toto manželstvo je vlastne obrazom zmluvy a lásky medzi Bohom a jeho ľudom. A je súčasne obrazom toho, čo malo nastať. Po období rozkvetu a hospodárskeho rastu nastupuje doba zmätkov. Behom 15 rokov boli 4 kráľovraždy, dochádza k ničeniu, rozvratu a politickým zmätkom. Roku 733 pred Kr. je väčšia časť Izraela pripojená k Asýrsku. Zbytok existuje samostatne ešte asi 10 rokov a v dôsledku politického obratu na Egypt je asýrskom zlikvidovaný roku 722 pred Kr. a obyvateľstvo je deportované do Médie a Mezopotámie, kde sa navždy strácajú. Napriek tomu kniha Ozeáš končí s výhľadom na skutočné obrátenie Izraela, ktorý vyznáva svoju vinu a s lútosťou prosí o odpustenie a Boh prostredníctvom obrazu zásnub sa opäť navracia k Izraelu a dodržiava svoju zmluvu, ktorá v konečnom dôsledku nastáva v mesiášskej dobe, teda v období života Ježiša, čo je predstavené v Zjavení sv. Jána ako obraz Baránkovej svadby.

Náš vykupiteľ a záchranca bojuje neúprosný zápas o človeka. Ide za neverným ľudom do Egypta, do Asýrie, do temnôt lži a beznádeje, do modloslužby a úzkosti. Súdi, trestá, zľutúva sa, je pastierom hneď zas nepriateľom ľudu, zápasí o človeka a bojuje i proti nemu, aby ho vyrval z hriechu, zúfalstva a smrti, bojuje o svoj ľud, aby ho vyslobodil z nevery a poroby. To je SPASENIE. **A to je aj zvesť tohto proroctva.**

Modlitba Anjel Pána

Anjel Pána zvestoval Panne Márii
a ona počala z Ducha Svätého
Zdravas Mária, ...

Hľa služobnica Pána,
nech sa mi stane podľa tvojho slova
Zdravas Mária, ...

A slovo sa telom stalo
a prebývalo medzi nami.
Zdravas Mária, ...

Oroduj za nás svätá Božia Rodička,
aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení.

Modlime sa.

Bože, z anjelovho zvestovania vieme, že tvoj
Syn, Ježiš Kristus, sa stal človekom.

Prosíme Ťa, vlej nám do duše svoju milosť,
aby nás jeho umučenie a križ priviedli
k slávnemu vzkrieseniu. Skrze Krista, nášho
Pána. Amen.

Utorok: Ozeášova poslušnosť Bohu, dôvera v jeho plán s ním.

Ozeášovo manželstvo Oz 1, 2 - 9

² Začiatok Pánovej reči k Ozeášovi. Pán riekol Ozeášovi:

„Vezmi si smilnú ženu a deti zo smilstva,
lebo smilstvom sa odvracia krajina od Pána.“

³ Išiel teda a vzal si Gomeru, dcéru Debelaima: Ona počala a porodila mu syna. ⁴

Vtedy mu Pán hovoril:

„Daj mu meno Jezrael,
lebo ešte chvíľočku
a strescem krvnú vinu Jezraela
na Jehuovom dome
a zruším kráľovstvo domu Izraela.“

⁵ V ten deň dolámem kušu Izraela
v jezraelskom údolí.“

⁶ I počala znovu a porodila dcéru. Vtedy mu riekol:

„Daj jej meno Neomilostená,
lebo už viac neomilostím
dom Izraela,
žeby som im celkom odpustil.“

⁷ Dom Júdov však omilostím
a zachránim ich ako Pán, ich Boh,
ale nezachránim ich kušou, mečom, zbrojou vojenskou,
ani koňmi, ani jazdcami.“

⁸ I oddojčila Neomilostenú;
potom počala a porodila syna.

⁹ Vtedy hovoril:

„Daj mu meno Nie môj ľud,
lebo vy nie ste môj ľud
a ja nebudem váš.“

(chvíľka ticha)

Zamyslenie:

Celá kniha proroka Ozeáša komentuje jeho manželstvo ako symbolický úkon. V danom texte je teda Gomer živým a priliehavým symbolom dialektiky láska – nevernosť. Takisto sú aj mená Ozeášových detí výrečnými symbolmi posolstva, ktoré Boh sprostredkúva obrazom Ozeášovho manželstva svojmu ľudu. Mená troch prorokových detí sú akoby trojnásobnou obžalobou Izraelovej nevernosti v zachovávaní záväzkov zmluvy s Jahvem. Na živom tele týchto detí je zhrnutá história modloslužby, odpadu a hriechov vyvoleného ľudu. Meno prvého syna Jizreel [Jezrael] pripomínalo trúchlivú udalosť vyvraždenia Achabovho domu Jehúom na rovine a v meste Jizreel (hebr. = »Božie semeno«, t. j. úrodné a požehnané) a súčasne malo byť náznakom trestu a predzvesťou zániku Jehúovej dynastie a celého Izraelského kráľovstva. Menom dcéry Lórucháma (hebr. = »Neomilostená« alebo »Nepoľutovaná«) sa národu naznačovala strata Božej milosti a lásky, kým symbolické meno druhého syna Lóammí (hebr. = „Nie-môj-ľud“) stalo sa negáciou klasického výroku, ktorým sa definovala a zvýrazňovala zmluva medzi Jahvem a Izraelom: „Budem vaším Bohom a vy budete mojím ľuďom“ (Lv 26,12)

Otázky:

- Boh si nás povolal k životu, pretože sa rozhodol nám dať zakúsiť svoju lásku. Ako si vážim túto Jeho lásku a vernosť napriek svojim pádom?
- Má pre mňa význam dodržiavať pravidlá správneho života (napr. desatoro), či ich prijímam len ako obmedzenie? Uvedomujem si, že Boh zostáva stále verný, že ma neprestane nikdy milovať?
- Zostať verný zmluve si často vyžaduje obeť. Neutekám pred ňou?
- Som presvedčený o tom, že so mnou počíta a chce ma urobiť šťastným? Ved' On, ktorý je Dobro samo, nemôže mi chcieť zle.

Modlitba na záver: „Ty sa však vráť k svojmu Bohu, zachovaj lásku a spravodlivosť a ustavične vo svojho Boha dôveruj.“ Oz 12, 7

Streda: Izraelský Púd odmieta Boha, volí si modloslužbu

- 13(11) Urobím koniec všetkým jej rozkošiam,
jej sviatkom, novmesiacom,
jej sobotám a všetkým slávnostiam.
- 14(12) Spustoším jej vinič a figy,
o ktorých si vravela:
„Toto mi je odmena,
čo mi dali moji milenci.“
Urobím z nich les
a bude ich žrať poľná zverina.
- 15(13) Potrescem ju za dni bálov,
keď im prinášala kadidlo,
zdobila sa prsteňmi a skvostmi,
za svojimi milencami šla,
a na mňa zabudla - hovorí Pán.
- 16(14) Preto ju ja vyvábim,
zavediem ju na púšť
a prehovorím k jej srdcu.
- 17(15) Potom jej tam dám jej vinice
a údolie Achor za bránu nádeje;
tam poslúchne ako za dní svojej mladosti,
ako keď vystupovala z Egypta.
- 18(16) V ten deň - hovorí Pán -
bude ma volať: „Môj manžel!“
a nebude ma viac volať: „Môj Bál!“
- 19(17) Odstránim mená bálov z jej úst,
nespomenú viac ich meno.
- 25(23) A zasejem si ho v krajine,
Neomilostenú omilostím,
tomu, čo je Nie môj ľud,
poviem: „Ty si môj ľud“
a on mi povie: „Môj Boh.“

(chvilka ticha)

Zamyslenie:

Koreňom tohto všeobecného úpadku a príčinou všetkého zla bola náboženská nevera Izraela a jeho kompromis s kanaánskou modloslužbou, ktorá ho zvädzala klaňať sa aj pohanským božstvám plodnosti a úrodnosti popri Pánovi. Ozeáš sa rozhodne postavil proti tomuto nerozumnému kompromisu a zdôrazňoval, že iba Jahve, a nie Baal, dáva požehnanie a zaručuje úrodnosť ich krajine. Keďže s kultom Baala boli takmer vždy spojené sexuálne výstrednosti a prostitúcia, Ozeáš porovnáva modloslužbu s manželskou nevernosťou a cudzoložstvom. On však musel nevernosť Izraela voči Jahvem nielen ohlasovať, ale aj predstaviť symbolickým konaním, ktoré súviselo s jeho osobným manželstvom.

Boh povolal Ozeáša za proroka, aby najmä svojim nešťastným manželstvom zobrazil neveru Izraela a symbolickými menami svojich detí naznačil pád vládnucej dynastie a celého Izraelského kráľovstva. V tejto časti knihy sa prízvukuje, že tak ako Ozeáš miluje svoju nevernú manželku, Jahve miluje svoj národ i napriek tomu, že sa mu spreneveril uctievaním pohanských božstiev, najmä Baala. Jahveho súd je prejavom jeho sklamanej lásky. Boh sa však nepoddáva hnevu, ako by urobil človek, ale usiluje sa vyhľadať Izrael a svojim milosrdenstvom a láskou pritiahnúť ho späť k sebe. Prorok vyžaduje, aby Izrael opätovoľ nesmiernu lásku Jahveho k spreneverenému národu úprimným obrátením, vnútornou oddanosťou a náležitým správaním.

Otázky:

- Čo ja konkrétne uprednostňujem pred Bohom? Čo je mojím bôžikom, modlou?
- Aby som sa dokázal oslobodiť od vecí, ktoré ma zotročujú (nahrádzajú Boha), potrebujem odísť na púšť (do ticha) a tam prehodnotiť svoj vzťah. Dokážem si denne vytvoriť čas na ticho, čas výhradne pre Boha?
- Potrebujem počúvať Boha alebo si už vystačím v živote sám, resp. so svojimi modlami?

Modlitba na záver: Pane, nedovoľ aby som ťa dával na druhú koľaj, lebo iba „Ty Pane si moje jediné dobro“ (Ž 16)

Štvrtok: Úprimnosť verzus falošnosť / klamstvo

Ozeáš 6, 1 - 6

„Podťe, vráťme sa k Pánovi
lebo on nás poranil a on nás uzdraví,
udrel nás, ale ošetrí.

Oživí nás po dvoch dňoch,
na tretí deň nás vzkriesi
a žiť budeme pred jeho tvárou.

Poznajme, usilujme sa poznať Pána:
jeho východ je pripravený sťa zora
a príde nám ako včasný dážď
i ako dážď neskorý na zem.“

Čo si s tebou počať, Efraim?

Čo si s tebou počať, Júda?

Vaša láska je ako ranný oblak
a ako rosa, ktorá pomínie za rána.

Preto som ich okresával skrze prorokov,
zabíjal slovami svojich úst,
aby tvoja spravodlivosť vyšla ako svetlo.
Lebo milosrdenstvo chcem, a nie obeť
a poznanie Boha viac ako celopaly.

(chvíľka ticha)

Zamyslenie

Nezníe toto čítanie zmätene? Izraeliti sa navzájom povzbudzovali, aby sa vrátili k Pánovi, no Boh ich ponuku odmieta - a dosť neústupne. Čo vyprovokovalo Boha k takej hnevlivej, či dokonca trpkkej odpovedi?

"**Lásku chcem, a nie obeť**" (Oz 6, 6). V tomto bol celý problém. Boh nepočúval len slová Izraelitov. A tak zistil, že ich srdce sa nezmenilo. Ich slová boli povýšenecké, no nič za nimi nebolo. Vedel, že táto skvelá výrečnosť je "ako rosa, ktorá zrána pomínie" (Oz 6, 4). Boh nechcel prázdnu zbožnosť. Chcel ľudí, ktorí by sa k sebe navzájom správali spravodlivo a milosrdne. Chcel ľud, ktorý by sa staral o biednych a nevykorisťoval ich. Chcel národ, ktorý by žil podľa jeho zmluvy sedem dní v týždni, a nielen v sobotu.

Boh sa od čias proroka Ozeáša nezmenil. Stále chce, aby ľudia v jeho Cirkvi žili len pre neho. Stále nás chce vidieť žiť vo svätosti, čistote, spravodlivosti a poslušnosti. A ešte stále nesúhlasí ani s jedným zo spôsobov, ktorým by sme si chceli rýchlo splniť náboženské

povinnosti v nedeľu len preto, aby sme zvyšok týždňa mohli prežívať podľa svojich chútok.

Čo by sme s tým teda mali robiť, obzvlášť ak v nás dnešné čítanie rozozvučí nejakú strunu? V každom prípade sa môžeme kajať. Boh sa teší, keď sa vraciame k nemu a vyznávame svoje chyby, poklesky - nie preto, že nás rád vidí pokorených, ale preto, že vie, o čo mocnejšie môže pôsobiť, keď sa kajáme, ako keď sme sami so sebou spokojní. Celou podstatou svätej spovede je uzdravenie a obnova, a nie vyžívanie sa v zločine a treste.

Okrem kajúcnosti by sme si mali vypracovať aj plán zmeny. Bude zrejme obsahovať aj osobitný záväzok súvisiaci s dennou modlitbou. Zahrnie zrejme aj pravidelné spytovanie nášho svedomia a prijatie praktických krokov, ako si pomôcť, keď sa chceme vyhnúť hriechu. Môže zahŕňať aj rozhodnutie plnšie sa podieľať na práci vo farnosti pri evanjelizácii alebo v sociálnej oblasti.

Boh túži zmeniť náš život, ale aby tak mohol urobiť, potrebuje našu spoluprácu. Kajaj sa teda a urob si plán, ktorý zahrnie nielen obeť, ale aj lásku.

Otázky:

- Lutujem svoje hriechy úprimne a bez pretváranky? Mám stále túžbu meniť sa k lepšiemu, teda som vytrvalý v pokání?
- Vzťah s Bohom sa usilujem prežívať osobne, či je to len formalita?
- Ku pravej zbožnosti viedol Boh Izraelitov očisťovaním od ich vlastných predstáv. V čom sa ja potrebujem nechať očistiť, aby som bol nábožný (t.j. na Boha hľadiaci, nie na seba)?

Modlitba na záver: Ježišu, odovzdávam ti svoje srdce, aby si mi tak mohol darovať nové. Urob ma podobnejším tebe, Pane!

Piatok: Manželstvo v opozícii so smilstvom a cudzoložstvom

Marek 10, 1–12

¹ Vstal a odišiel odtiaľ do judejského kraja za Jordánom. Opäť sa k nemu zišli zástupy a on ich zasa ako zvyčajne učil. ² I pristúpili farizeji a pokúšali ho. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku. ³ On im odpovedal: “Čo vám prikázal Mojžiš?” ⁴ Oni vraveli: “Mojžiš dovolil *napísať priepustný list a prepustiť.*” ⁵ Ježiš im povedal: “Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. ⁶ Ale Boh *ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu.* ⁷ Preto muž opusti svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke ⁸ a budú dvaja v jednom tele. A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. ⁹ Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!” ¹⁰ Doma sa ho učeníci znova na to pýtali. ¹¹ On im povedal: “Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej cudzoložstva. ¹² A ak ona prepustí svojho muža a vydá sa za iného, cudzoloží.”

Zamyslenie

Keď Ježiš povedal farizejom, že Boh chce, aby sa manžel pripútal k manželke a boli jedno telo, možno nezdôrazňoval ani tak nerozlučnosť manželstva, ako skôr rozprával o Otcovej túžbe, aby manželský život bol odrazom Božej lásky – a vernosti – voči svojmu ľudu.

Skús si predstaviť, akú hlbokú bolesť musel Ozeáš prežívať – najskôr nad Gomerou, ktorá ho podviedla, ale rovnako aj voči Bohu, ktorý mu prikázal zobrať si ju za manželku.

Potom Boh prikázal Ozeášovi, aby šiel a priviedol svoju ženu naspäť k sebe. Napriek svojmu vnútornému utrpeniu Ozeáš sa s ňou zmieril a povedal jej: “Chcem, aby si žila so mnou. Ale musíš sa vzdať svojich starých zvykov.” Mnohým z nás by sa zdalo takmer nemožné urobiť to, čo urobil on. Možno by bolo správnejšie, aby Gomer ako prvá prišla zmieriť sa, ale Boh proroka žiadal, aby prvý krok urobil on.

Boh povedal Ozeášovi, aby miloval Gomer tak, ako Boh miloval Izraelitov, ktorí mu boli neverní a podvádzali ho, idúc za inými bohmi. O niekoľko storočí sa naplnili Božie slová adresované Ozeášovi. Boh prišiel, aby nás našiel a priviedol späť. Ježiš vedel, že ak pred ním uprednostníme modly – či to budú peniaze, postavenie alebo nezávislosť, budeme sa správať ako Gomer. Ako Ozeáš, aj Ježiš poslúchol Boha a zaplatil vysokú cenu, aby nás zachránil a priviedol späť k sebe. Ježiš je naším ženichom. Zaviazal sa nám láskou večnou a vernou. Jeho “manželstvo” s nami je definitívna zmluva, ktorú Boh uzavrel – a nikdy nebude zrušená.

Otázky:

- Sú nejaké “modly”, ktoré stoja medzi tebou a Ježišom? Máš “nejaké iné lásky”, o ktorých ti Boh hovorí, že ich máš opustiť?

Dnešná výzva: obetujem Bohu všetku námahu dňa za svoju rodinu

Modlitba na záver: Chválím ťa, Pane Ježišu, za tvoju spásu! Ďakujem ti, že si sa mi daroval! Kiežby som ti bol taký verný, ako si ty mne.

Sobota: Naša pýcha a Božia reakcia na ňu

Oz 10, 1–3. 7–8. 12

Bujným viničom je Izrael,
rodí dostatok ovocia;
čím viac ovocia mal,
tým mal viac oltárov,
čím lepšie sa viedlo jeho krajine,
tým lepšie mal pomníky.
Rozhárané srdce majú,
teraz si to odnesú:
On im dodrúžga oltáre,
porozbíja pomníky.
Lebo teraz povedia: „Nemáme kráľa,
lebo Pána sa nebojíme,
a kráľ, čože nám pomôže?“

Zničená bude Samária,
jej kráľ je ako trieska
na povrchu vody.
Spustošené budú hriešne výšiny,
zločin Izraela,
trnie a bodláčie vyrastie
na ich oltároch.
Vtedy povedia vrchom: „Prikryte nás!“
a kopcom: „Padnite na nás!“

Sejte si podľa spravodlivosti,
žnite podľa lásky,
preorte si úhor,
je čas hľadať Pána,
kým príde a naučí vás spravodlivosti.

(chvilka ticha)

Zamyslenie

Izraeliti namiesto toho, aby obnovu a šťastnú budúcnosť pripísali Bohu, obrátili sa na cudzie náboženstvá, stavali modly a oltáre pohanskému bôžikovi Bálovi (Oz 10, 2). Zavrhli Božiu starostlivú lásku a rozhodli sa nasledovať bôžikov plodnosti a úrody, ktorých uctievali v okolitých krajinách Kanaánu. Výsledkom nevery Izraelitov bol ich morálny a duchovný úpadok.

Niet divu, že Boh odpovedal tak rázne! On zasadil Izrael a duchovne aj materiálne ho požehnal. Dokonca ho vyslobodil z rúk nepriateľov, ktorí boli mocnejší ako on. A aká bola odpoveď? Podriadili sa cudzím bôžikom a podľahli hriešnym myšlienkam a túžbam. Ozeášov smutný popis bol pravdivý: „Efraim sa mieša s národmi... Jeho silu stravujú cudzinci, ale on to nebadá. Efraim je ako holub, prostý, bez umu: Egypt privolávajú, kráčajú do Asýrska“ (Oz 7, 8–9. 11).

Ako často sa podobáme na Izraelitov! Akoby sme zabúdali, odkiaľ pochádza naše požehnanie. Ako často dovoľíme, aby nás svet presvedčil, že istotu môžeme nájsť len v tomto živote? Všetky dobré veci pochádzajú od Boha, ktorý nás miluje a túži nás hojne požehnať. A to všetko kvôli tomu, aby nás priviedol k väčšej vďačnosti, láske a dôvere. **V konečnom dôsledku každé požehnanie v našom živote je na to, aby nám pripomenulo, že nasledovanie Ježiša je tou cestou, ktorá sa najviac oplatí a prináša naplnenie.**

Otázky:

- Aká je moja osobná odpoveď na Božie požehnanie, ktoré prichádzajú dennodenne?
- Zaujímam postoj vďačnosti voči Bohu za ne alebo ich po väčšine pripisujem vlastnému úsiliu?

Dnešná výzva: strelnými modlitbami počas dňa (t.j. krátka modlitba srdca) budem vďačiť Bohu za jeho požehnanie a tak trénovať myseľ i srdce

Modlitba na záver: Otče, odpusť mi chvíle, keď som prehliadol tvoje požehnanie v mojom živote. Chcem sa ti nanovo odovzdať, spoznávať a plniť tvoju vôľu.

Nedeľa: Božie milosrdenstvo a spása ako nezaslúžený dar

Ozeáš 11, 1–4. 8–9

Ked' bol Izrael mladý, miloval som ho
a z Egypta som povolal svojho syna.
Volali ich, lenže odchádzali od nich,
obetovali bálom
a modlám pálili kadidlo.
A ja som vodil Efraima,
vzal som si ich na ramená,
no nezbadali, že ich opatrujem.
Povrazmi ľudskosti som ich tiahol,
lanami lásky;
bol som, ako kto dvíha
jarmo ponad ich líca,
a skláňal som sa k nemu chovať ho.

Ako ťa vydám Efraim,
odovzdám ťa, Izrael,
ako ťa vydám sťa Adamu,
urobím ťa podobným Seboimu?
Srdce sa vo mne obracia,
budí sa moje zľutovanie.
Nevylejem svoj rozpálený hnev,
neznivočím zase Efraim,
veď som ja Boh, a nie človek,
Svätý uprostred teba;
a nevojdem do mesta.

(chvilka ticha)

Zamyslenie

„Veď som ja Boh, a nie človek“ (Oz 11, 9).

Aký zaujímavý výrok, ktorý vyriekol Boh! Nie je však príliš zjednodušujúci – dokonca nad slnko jasnejší? Samozrejme, že Boh nie je človek. Samozrejme, že nie je „jedným z nás“ v pravom slova zmysle. Je večný, my máme svoj počiatok

a koniec. Je všemohúci, my obmedzení. On je nadčasový, my sme vsadení do tohto sveta s jeho presnými zákonmi a plynutím času. Výpočet môže pokračovať donekonečna. Tak prečo Boh chce zdôrazniť svoju odlišnosť od nás?

Jedným z dôvodov mohlo byť, že Boh vedel o čisto ľudskej tendencii Izraelitov redukovat' ho na svoju podobu. Nie je trošku ironické, že ako koruna Božieho tvorstva sme odrazom jeho dobroty a zároveň sa sotva môžeme porovnávať s dĺžkou, šírkou, výškou a hĺbkou jeho bytia? Kto z nás sa nepokúšal predstaviť si Boha, s ktorým môžeme aspoň trochu manipulovať? Alebo ako tajomnú bytosť, ktorú Sväté písmo zjavuje ako dôverného Otca a zároveň všemocného Pána? Avšak nezávisle od toho, koľko prirovnaní nájdeme, všetky sú „prikrátke“. Niektorí si ho predstavujú ako nadovšetko milujúceho bez akéhokoľvek zmyslu pre spravodlivosť. Iní sa zas sústreďujú iba na Božiu striktnú výchovu, zabúdajú však na jeho milosrdenstvo a zľutovanie.

Našťastie Boh miluje oveľa väčšmi, ako si to dokážeme predstaviť. Dokonca aj vtedy, keď si to neuvedomujeme, stará sa o nás a neustále sa usiluje pritiahnuť nás k sebe (Oz 11, 3–4). Keď odbočíme od jeho pravdy alebo jeho prikázaní, neprehliada závažnosť nášho hriechu, zároveň nám však neprestáva ponúkať možnosť zmierenia sa s ním a vyslobodenia z pút hriechu. Boh zachováva dokonalú rovnováhu medzi disciplínou a zmilovaním sa. Keď nás aj karhá, tak je to kvôli tomu, aby sme sa rozhodli pre neho, nie pre hriech (Hebr 12, 10).

Otázky:

- Uvažujte o tom, aké hrdinské činy sú schopní vykonať pozemskí otcovia, aby zachránili svoje deti. A ak ľudská láska dokáže byť taká veľká, aká je potom tá Božia? Ako dosvedčuje svätý Pavol, nič na tomto svete nás nemôže odlúčiť od Kristovej lásky (Rim 8, 38–39)!

Modlitba na záver: Otče, žasnem nad láskou, ktorou ma miluješ slobodne a dobrovoľne. Otvor mi myseľ i srdce, aby som ťa hlbšie poznal a väčšmi miloval! Sláva tebe, teraz i naveky vekov!

Pomoc pri tvojej modlitbe

„Organizovaná“ modlitba

Modlitba je radosť, ale niekedy je náročná, nie je spontánna. Ak si ju usporiadaš, stane sa jednoduchšou: skús si ju rozdeliť na štyri časti.

1. Vzývanie Ducha Svätého

V svojom vnútri si vytvor ticho.

Popros o prítomnosť Ducha Svätého: „Príď Duchu lásky.“

Zver mu svoje očakávania a svoju náladu, ktoré cítiš v tejto chvíli.

„... o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lk 11, 13).

2. Počúvanie Božieho slova

Pozorne si prečítaj vybrané alebo ponúknuté Božie slovo

Ježiš sa s tebou rozpráva.

Popros ho: „Pane, čo chceš odo mňa?“

„A u koho bolo zasiate do dobrej zeme, to je ten, kto počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu“ (Mt 13, 23).

3. Osobné zhodnotenie

Počúvaj svoje svedomie, odhaľ to, čo ťa najviac znepokojuje: nevďačnosti, nepochopenie, opätovné pocity viny, žiarlivosti, lenivosti, strachy, smútky.

Pomenuj svoje pekné vlastnosti: schopnosť počúvať, veľkodušnosť, slušnosť, skromnosť, ochota pomôcť, vytrvalosť...

Daj do vzťahu Ježišovo slovo so svojím životom.

Dovoľ Pánovi, aby nasmeroval tvoje rozhodnutia a tvoju slobodu.

„Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce“ (Ž 139,23).

4. PodĎakovanie a splnenie

Ukonči modlitbu tým, že poďakuješ Otcovi. Dotiahni ju do konkrétnej. Urob konkrétne rozhodnutie, lebo modlitba bez skutkov je sentimentalizmus. Pýtaj sa: v čom sa mám dnes dňa sa mám najviac snažiť?

Zvykni si konať dobro voči svojim blíznym cez konkrétne rozhodnutia a nielen cez dobré rozhodnutia.

Pamätaj, že modlitba sa začína, keď si sa dokončil modliť.

Rozjímanie nad Božím slovom metódou **LEANAPAS**

Vzývanie Ducha Svätého

Nebeský Kráľ, Duch Tešiteľ, Duch Pravdy, Ty si všade prítomný a všetko naplňuješ. Ty si prameň života a poklad všetkého dobra. Príď a prebývaj v nás, očisťuj nás a spas nás. Ty, ktorý si dobrý. Amen.

LE – Lektúra - čítanie textu (evanjelium + komentár)

Vypíšem si slová, vety, ktoré ma zaujali, oslovili.

„Pero v ruke rozjímajúceho je ako udica v ruke rybára.“

AN – Analýza - myšlienkový rozbor (podčiarknutých slov + úvahy, modlitby)

Zapisujem si myšlienky, ktoré mi zídu na um pri opätovnom čítaní evanjelia. Sú riadením Ducha Svätého. Vnútorne svetlo viery. Je to dar spoznania múdrosti. Božie slovo nás takto oslovuje a preniká.

Pomocné otázky: „Čo mi hovoríš, Pane?“ „Ako to mám chápať?“ „Čo sa ti nepáči?“
„Dobre ti rozumiem?“

AP – Aplikácia - hodnotenie

Myšlienky z analýzy premietam do svojho života. Úprimná sebakritika. Poučenie sa z minulosti.

Pomocné otázky: „Ako som tie veci pochopil?“ „Ako som na tom v tejto veci?“
„Pre včerajší deň je už neskoro. Budúcnosť je naším cieľom.“

AS – Asimilácia - plánovanie, rozhodnutie

Snaha sa pripodobniť Ježišovi. Vybrať si jednu myšlienku a tú vložiť konkrétnym spôsobom do budúcnosti. Asimilácia sa koná v rozhovore s Ježišom. Radím sa s ním, posúdim situáciu, túžim jeho príklad uskutočniť v svojom živote.

Pomocné otázky: „Ako to budem robiť?“ „Čoho sa budem musieť zrieknuť?“
„Čo tým získam?“ „Pane, čo chceš, aby som urobil?“

Výsledkom má byť konkrétne predsavzatie, zhrnuté do jednej vety.

„Povedz mi, s kým sa priateľíš a ja ti poviem, aký si.“ „Kto naháňa viacero zajacov naraz, nechytí ani jedného.“

Na **záver** nasleduje modlitba, ako spontánne poďakovanie za sústredenosť, jeho prítomnosť.